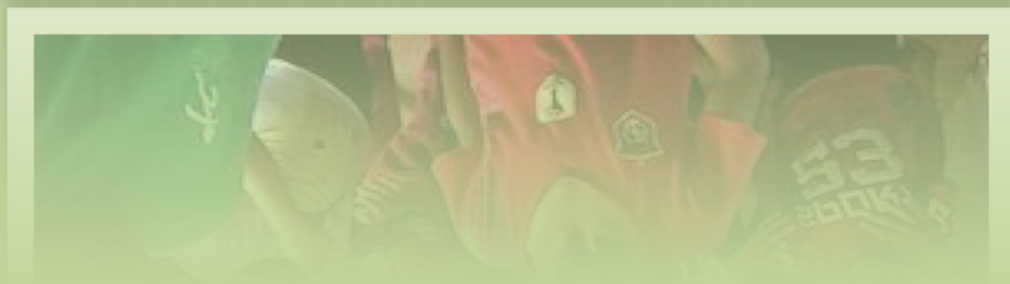

‘Vrijwilligerswerk in oorlogstijd’

door Jazz Rampen

'Vrijwilligerswerk in oorlogstijd'

door Jazz Rampen

Het was dit voorjaar dat ik hoorde van het 'Nour Project' (nour = licht, in het Arabisch) van een studentenorganisatie. Het project heeft als doel om de westerse en Midden-Oosterse culturen dichter bij elkaar te brengen om op die manier misverstanden uit de wereld te helpen en de negatieve beeldvorming een tegengeluid te geven.

Na een aantal voorbereidingsdagen in Nederland vertrok ik in juli 2018 naar Libanon om 6 weken te werken met kinderen in een vluchtelingenkamp in de Beka Vallei aan de Syrische grens. De afgelopen zes jaar zijn grofweg 1.5 miljoen Syrische vluchtelingen neergestreken in Libanon, een land met voorheen 4 miljoen inwoners. Er zijn te weinig middelen om deze groep goed te kunnen opvangen en daarom is de nood soms hoog. Gedurende de zes weken werkte ik daarom met andere vrijwilligers uit Nederland, China, Egypte en Libanon bij een Libanese NGO. We organiseerden activiteiten, lessen en spelletjes rondom wekelijkse thema's variërend van 'gezondheid' tot 'milieu' voor kinderen tussen de 4 en 15 jaar. Naast bijvoorbeeld het starten van een campagne tegen pesten, hebben we tijdens de gezondheid-week tandenborstels en tandpasta gedoneerd gekregen waarmee we de kinderen hebben leren poetsen. Verder hebben we ze onder andere eerste-hulpvaardigheden geleerd en ze inzicht gegeven in het verantwoordelijk gebruik van plastic. De kinderen missen vaak kennis die wij zo vanzelfsprekend achten zoals het belang van het poetsen van tanden, maar vergelijkbaar ook sociale omgangsvormen. Sommigen zijn opgegroeid zonder ouders, en daarmee ook niemand die ze dat ooit heeft kunnen vertellen; deze realisatie kan best wel overweldigend zijn. Er is zoveel werk te verzetten, maar voor mij is het werk van deze zes weken al geslaagd als alleen al een aantal kinderen twee keer per dag hun tanden poetsen.

Naast dat ik veel heb geleerd over de geschiedenis en verhoudingen in het Midden-Oosten heeft de vluchtelingencrisis voor mij ook een gezicht gekregen, meerdere gezichten. Na alle debatten en nieuwsartikelen is het makkelijk om over 'Syriërs' of 'vluchtelingen' te praten en denken en te vergeten dat het stuk voor stuk individuen zijn met een eigen leven voor de oorlog. Ik zou het iedereen aanraden om naar de regio te gaan en te zien wat voor sporen de oorlog achterlaat in die regio, om op die manier ook een genuanceerde mening te kunnen vormen over dingen als 'opvang in de regio'. De NPO heeft meerdere documentaires uitgezonden over de situatie in Libanon; mijns inziens een aanrader om een beter beeld te krijgen van de situatie.

Door het sociaal intensieve verblijf met negen personen in een appartement in Beiroet heb ook hechte vriendschappen gevormd met huisgenoten en collega's en enorm veel plezier gehad. Tot slot heb ik ook de kans gehad het fantastisch mooie land kunnen bereizen. Er is in het kleine land enorm veel te beleven; van spectaculaire landschappen, tot kruisvaarders kastelen, drukke bazaars en Griekse tempels.

Lees verdiepende artikelen van mij en drie medestudenten over onze projecten, de politieke situatie en alles wat ons verder opviel op: <https://studentsbridginggaps.com>

Documentaire-tips op de NPO:

VPRO Tegenlicht: Onderhandelaar in Oorlogstijd

Zembla: Kinderen met kanker: niet welkom

Danny in Arabistan: Libanon